

Politika s.r.o.

Tomáš Lemešani

Independent Media Publishing

Obsah

Politika s.r.o.

Předmluva

Dětství a původ

Byznys Tomio Okamury

Začátky v politice

Prezidentské ambice

Zmatený kompas Tomio Okamury

Mediální hnízdo na Barrandově

Stvořitel nepřitelem

Kdepak ty peníze končí?

Odkud ty peníze jsou: Tvůrci paralelního vesmíru

Odkud ty peníze jsou: Obchod s parazitem?

Nezávislé lobbistické noviny

Odkud ty peníze jsou: Oficiální verze a další kontroverze

S Úsvitem svítlo jen na účtu Okamury

Druhá světová válka extrémisty profesionála

Bojovník proti islámu

Krátký románek s Blokem proti islámu

Láska k Rusku

Trolení Ukrajiny

Okamura a NATO. Jak si představuje obranu Česka?

Czexit jako lapač preferencí

Vytoužené spojení

Přímá demokracie podle Okamury

Radim Fiala: Skutečně jen dvojka?

Made in Czechia

Okamurova kalkulačka

Buňky a struktura populistů

Senát, komunál a volby

Senátní pokus číslo 1

Co na to rodina?

Cesta dlážděna známými podporovateli

Milovník právní obrany

[Doslov](#)

Politika s.r.o.

Tomáš Lemešani

Independent Media Publishing

Předmluva

Žijeme ve světě plném paradoxů. Na jedné straně já, stejně jako většina z Vás, žijeme a působíme v zemi, která zažívá nebývalý rozmach. Rozdíl mezi Prahou a zbytkem státu sice nebyl nikdy tak výrazný jako dnes. I ve městech s nejhorší kvalitou života však zaznamenáváme pozitivní rekordy.

Hlavními důvody je evropský klid. Evropská unie jako instituce, ale zejména ochota evropských států své politiky harmonizovat ke vzájemnému prospěchu, dopomohly ruku v ruce s dlouhým mírem a absencemi občanských nepokojů k rozvoji všeobecné kvality života. Práce je dost, někde až příliš, peníze si vyděláváme také lepší než kdy jindy a konečně se můžeme zamýšlet nad dlouhodobými směřováními našich krajin.

Na straně druhé žijeme v době paradoxu. Paradoxu definovaného nespokojeností. Ti co mají hodně chtějí víc, ti kteří mají tak akurát, přemýšlí, proč mají jiní hodně. V době smíšených emocí se lidé z nudy vyvolané klidem, ve kterém žijí přiklánějí, zase paradoxně, k radikalizaci.

Ta je živena populismem. Ten pochází od jisté sorty politiků a ti ho zase razí opět kvůli tomu, že vidí v radikálních tématech kapitál.

Ať už jsou lidé nespokojeni s čímkoliv, oprávněně, či ne, rádi slyší bombastické sliby. Po období, kdy jsme po raném kapitalismu vystřízlivěli a uvědomili si, že nic nejde samo, přešlo jenom pár let a k moci se vrací opět podobná sorta jako v minulosti. Jenomže ještě nebezpečnější.

Dnešní političtí populisté neznají meze. Kromě nesplnitelných ekonomických a sociálních slibů přibyla oproti minulosti lživá schopnost manipulovat voliči strachem. Logika velí, pokud nemáme žádný bytostní problém, vytvoříme ho. Prostřednictvím médií, sociálních sítí a najdeme ho zvenčí.

Tento recept byl používán také v minulosti. Dnes jsou však lidé náchylní podlehnout mu víc než kdy jindy. Důvodem je spousta marketingových kanálů, neomezené možnosti politické reklamy, ale i lenost lidí, kteří se v klidném životu přestali zajímat o to, co se kolem nich skutečně děje.

V těchto vodách se cítí jako štika v rybníku plném malých rybek Tomio Okamura. Až nezdravě motivován politik, toužící po svém kusu moci, je správně navigován. Našel správná a jednoduchá témata, kterých se může držet a bodovat nimi bez toho, aby měl o problematice hlubší znalosti. Přelétavý názorový extrémista s podporou marketingových partnerů je dobře navigován a schopen sám sebe přesvědčit o obsahu, se kterým má jiná sorta populistů problém smířit se.

Okamura prožil těžké dětství, na které se často odvolává. Ani to ho však neopravňuje šířit mezi lidmi nenávist, která vede kromě polarizace společnosti i k vážným ekonomickým, sociálním i bezpečnostním rizikům. Zatímco politik sbírá hlasy řeči o islámu, či ataky vůči Romům z pražské vily, v ulicích běžného života už frustrováni a zburcováni voliči skutečně, někdy i fyzicky, atakují lidi jiné národnosti, barvy pleti, či vyznání.

V publikaci Politika s.r.o. se snažím věcně a bez emocí dokázat, že je to celý čas jenom byznys, vycházející z Okamurových neúspěchů a přílišného kariérismu. Tento muž přišel na to, jak vytvářet mýty o sobě i vnějším nepřáteli. S pomoci marketingových a mediálních partnerů na tom vydělali dohromady už stamiliony korun. Jde o mimořádnou hrozbu demokracie ze strany lidí, kterým nejde o poslanecký plat, ale mnohem víc. Až opona spadne, jsou připraveni sbalit se, odejít někam hodně daleko a nechat za sebou spálenou zem. Přečtěte si jak funguje továrna na lži a posuďte sami.

Dětství a původ

Tomio Okamura patří v Česku k výrazným politickým osobnostem i díky svému, pro Česko, exotickému původu. Vyrůstal v Japonsku, kde se však neuchytil. V Česku si také prošel nesnázemi, které ho však podle vlastních slov zocelily a vytvořily základy pro jeho aktuálně sociální politický apel.

Okamura se narodil 4.července 1972 v Tokiu. Jeho matka pocházela z Moravy, otec byl napůl Japoncem a Korejcem.

Smíšený původ rodičů způsobil, že dětství prožil střídavě v Japonsku a Československu. Japonský otec byl na mladého Tomio Okamuru tvrdý, pracoval v japonském celodenním nasazení, a tak vystavil českou matku osamělému pocitu z cizího prostředí.

Matka Helena nesnášela specifika přelidněných japonských velkoměst dobře, a tak se spolu se syny (Tomio Okamura má bratry Hayata a Osamua) vrátila do Česka, kde se musela léčit v léčebně.

Kvůli nemoci matky pak jisté období Tomio Okamura strávil v dětském domově v Mašťově u Podbořan. Sám toto období často zdůrazňuje. Vzpomíná na šikanu, kterou musel kvůli svému atypickému původu podstoupit, podle něj to na něm zanechalo vážné následky, ze kterých se léta vzpamatoval.

V Česku absolvoval po základní škole také střední chemickou průmyslovku. Po maturitě se však rozhodl vrátit do Tokia. V domovině svého otce však neuspěl. Kvůli nedostatku vzdělání se chvíli živil jako popelář, pracoval na různých brigádách a zvažoval další studium. Nakonec ovšem rozhodl o tom, že jeho budoucnost nebude spjatá s Japonskem a vrátil se do Čech. Dodnes označuje za problém svůj původ. Japonci jsou podle něj do značné míry rasisté a jakéhokoliv cizince, kterým tam byl jako míšenec i on, vytlačují na okraj společnosti.

Profesionální xenofob, kterého kvůli rase vyhnali zpátky na české území,

začal pomýšlet jak zbohatnout. Po prvotním pokusu dovážet české výrobky do Japonska, či lekcích japonštiny pro české občany se mu povedlo propracovat mezi turistické průvodce. Peníze turistů byly mnohem lákavější než drobné za jazykové lekce. Do turismu se tak naplno zakousl.

Zaměřil se zejména na turistické služby pro japonskou klientelu, proslul také jako mluvčí jedné z organizací turistického ruchu. Během tohoto období byl známý zejména kontroverzním vystupováním a četnými konflikty s lidmi z oboru.

Vedle turismu se pokoušel přerazit také v PR, když vydával třeba jeden z prvních reklamně zaměřených časopisů o pivu. Po nevýrazných výsledcích jeho podnikatelského snažení však nakonec zamířil do politiky.

Byznys Tomio Okamury

Na rozdíl od upřímnosti jeho politických názorů, o podnikavosti Tomio Okamury nelze pochybovat. S podnikáním to zkoušel už od neúspěchu v Japonsku. Opravdový výdělek však našel až v politice.

Jak bylo uvedeno v předešlé kapitole, první pokusy o podnikání přišly v době, kdy se vrátil do Česka. Pokoušel se přivydělat si lekcemi angličtiny a záhy doprovázel turisty. Onou průvodcovskou živnost má ještě pořád aktivní.

Jeho výraznější úspěch přišel právě v turistickém byznysu. Jako průvodci mu napadlo, že může pro japonskou klientelu organizovat české zájezdy sám, s dalšími Japonci, kteří mentalitě tamní klientely rozumí mnohem víc než česká konkurence.

Proto v roce 1997 s obchodním společníkem založil společnost Miki Travel. Okamura v ní od začátku vlastní polovinu, zajímavostí je, že nyní je z hlediska českého zákona řízená neprůhlednou anglickou schránkou GM Communications Limited. Okamura je v čase přípravy Politika s.r.o. společně s japonským partnerem Daisuke Takadou jednatelem firmy.

Účetní závěrku firma zveřejnila naposled za rok 2014. V tomto období dosáhla firma výkonu přes 63 milionů korun, což je ve srovnání s dalšími výsledky investic Tomio Okamuru vysoký nadstandard. S tímto byznysem je také spojena aktivita další stoprocentně Okamurovy firmy Mebius, která pro Miki Travel provozuje průvodčí a překladatelské činnosti.

Díky cestovní agentuře se navíc stal mluvčím jedné z asociací cestovních agentur. Tam vynikal zejména excentrickým mediálním projevem, což něj udělalo šoumena, kterého znal i člověk mimo byznysové praxe.

Právě tato "celebritizace" podnikatele dostala, navzdory jeho relativně nevýznamnému úspěchu v byznysu, do reality šou Den D. Připomeňme, že v šou prezentovali amatéři své byznysplány skupině investorů, včetně Okamury a ti pak rozhodovali, zda do projektu zainvestují.

Podpořil tak například společnost Toy Travelling. Ta organizovala dovolené pro plyšové zvířata, hračkám nabízel třeba aromaterapie, večere a masáže. Firma zkrachovala a dnes o ní Okamura tvrdí, že šlo o investici vynucenou režii, kdy televize spoléhala na zvýšení sledovanosti. Okamura však v předešlých letech byznys, ve kterém měl 15 procent marketingově podporoval a snažil se s ním něco vydělat.

Zkrachovala také firma KHP Realit. Okamura tam měl třetinu a firma se měla zabývat pronájmem nemovitých prostorů. O její činnosti však nelze najít ani zmínku. Malý 7,5 procentní podíl má Okamura díky reality šou také v podniku Break2Win. Ten měl vyvíjet aplikaci pro vyhodnocování tenisových zápasů, navrženou sportovními trenéry. Japonský investor postupně navýšil podíl na 20 procent.

Poměrně rozvinuté je podnikání Okamuru v gastrobyznysu. Společně se svou první ženou Mie ovládá firmu na dovoz potravinářského zboží z Japonska Japa Foods.

Na vlastní pěst však skoupil několik podílů v pražských restauracích. Jistý čas byl společníkem firmy Bašta a spol, která provozuje vyhlášenou restauraci U Basenthů, přes firmu u Machtů pak držel část restaurace Staré Časy, chvíli vlastnil také část restaurace U vévodů. Jedním z posledních restauračních projektů byla japonská restaurace Hiro, kde držel prostřednictvím své firmy Sensepocket desetinu. Po volbách v roce 2017 se však podílu zbavil.

S restauracemi v Okamurových rukách se spojuje také kontroverze. Společníkem ve firmě Gastro-sport Praha s.r.o. byl Jan Hájek, který byl rovněž společníkem známé postavy organizovaného zločinu Václava Kočky. Firma je od února 2017 v likvidaci.

Začátky v politice

Vstup Tomio Okamury do politiky v roce 2012 působil mediálně velmi dobře. Excentrický mluvčí a viceprezident jedné z turistických organizací byl v médiích na roztrhání. Vystupování šikovného investora, odborníka na cestovní trh a spravedlivého kritika všeho nenormálního z něj dělalo černého koně politického souboje. V době, kdy se měnila forma volby prezidenta na přímou, přišel jako jeden z prvních hlasů, které otevřeně mluvili o správnosti tohoto kroku a možné kandidatuře. Senzace byla zkrátka na světě.

První krok Okamury z reality šou a světél reflektorů k politickým institucím ovšem směřoval do Senátu.

"Moje kampaň je spíše konkrétní práce. Diskuse s lidmi a návrhy řešení problémů. Billboardy nechme politikům," řekl během mediálního oznámení kandidatury v Zlínském kraji. Politik, který o pár let později patří k největším objednatelům politického marketingu se od počátku snažil prezentovat jako nezávislý občanský kandidát. Pravdou však bylo, že se ze začátku pokoušel získat podporu KDU-ČSL. Tam ovšem o jeho služby zájem nebyl.

Bez výraznějšího programu dokonale využil mediálního poprasku, který krátce před senátními volbami vyvolal. Ke zvolení v obvodu 80 ve Zlínském kraji stačilo pár článků o jeho tajuplnosti a podnikatelských aktivitách.

Tomio Okamura se rozhodl kout železo dokud je žhavé a záhy po senátním úspěchu oznámil také kandidaturu v přímé volbě prezidenta. Ačkoli se jevílo, že jde o rozhodnutí ze dne na den, bylo zřejmé, že ostrý průnik do politiky chystal už během podnikavých pokusů a mediální aktivity. Čekal jen na první úspěch, kterým bylo zvolení do Senátu Parlamentu České republiky.